

Data 2 września 2011
Tytuł Gazeta Finansowa
Autor Robert Szyman
Strona 25

rynek chemiczny w Polsce

Recykling tworzyw sztucznych – stan obecny i przyszłość

Zbiórka tworzyw sztucznych oraz recykling jest obecnie w UE jednym z kluczowych zagadnień, które spędzają sen z powiek branży produkcji i przetwórstwa tworzyw sztucznych. Aktualna sytuacja ma podłoże nie tylko etyczne, ale przede wszystkim polityczne.

Robert Szyman – Ze względu na niewielką masę, tworzywa sztuczne są najbardziej widoczne wśród innych odpadów. Z tego względu stanowią doskonały temat dla polityków i prasy. W rzeczywistości brak jest odpowiedniego systemu zbiórki tworzyw sztucznych w niektórych krajach i woli motywowania społeczeństwa do dbania o czystość środowiska. Tylko nieliczni zadają sobie trud sprawdzenia, że zaledwie 4 proc. światowych złóż ropy naftowej zużywana jest do produkcji tworzyw; że bez stosowania tworzyw ciężar opakowań wzrosłby czterokrotnie; koszty produkcji i zużycie energii uległoby podwojeniu, a objętość odpadów wzrosłaby o 150 proc. Fakty mówią same za siebie.

Jak to wygląda w UE? Jeżeli zaś chodzi o zbiórki i recykling odpadów to najwyższe poziomy odzysku tworzyw mają Szwajcaria,

Niemcy, Dania, Szwecja, Austria, Belgia, gdzie poziom odzysku przekracza 95 proc.! Niestety Polska nie jest tutaj przykładem do naśladowania. Z wynikiem 27,8 proc. zebranych odpadów notowana jest na 20. miejscu wśród 27 krajów UE (4-Szwajcaria i Norwegia). Powodem tego jest brak odpowiedniej edukacji społeczeństwa oraz stworzenia pełnego systemu odzysku odpadów, w który byłiby zaangażowani wszyscy uczestnicy życia gospodarczego, tj. producenci, sieć sprzedaży, konsumenci oraz organizacje rządowe. Przemysł UE jest autorem szeregu inicjatyw, które stanowią dobrowolne zobowiązania do poprawy sytuacji. Należy tu wymienić Vinyl 2010 i 2020 – dobrowolne zobowiązanie producentów i przetwórców PVC, V Bags Europe – tworzące się obecnie zobowiązanie producentów torebek jednorazowych; WFO – Oceany Wolne od Zanieczyszczeń – inicjatywa stworzenia systemu zbiórki odpadów tworzyw sztucznych z wód przybrzeżnych

Europy, z udziałem branży rybołówstwa.

Przyszłość to zintegrowany system zbiórki i recyklingu. Wydaje się, że najistotniejsze w przyszłości będzie stworzenie odpowiednich systemów odzysku i recyklingu tworzyw w krajach UE, gdzie ten poziom jest znacznie niższy. Chodzi tu o kraje, które przyłączyły się do UE w ostatnim czasie, jak również niektórych członków UE, takich jak Grecja, UK czy Irlandia, gdzie poziomy odzysku są nadal poniżej 30 proc. Dotyczy to także Polski. Przyszłość to zintegrowany system zbiórki i recyklingu, w którym uczestniczą współdziałając ze sobą: producenci → przetwórcy → sprzedawcy → konsumenci → organizacje rządowe.

Najistotniejsze w przyszłości będzie stworzenie odpowiednich systemów odzysku i recyklingu tworzyw w krajach UE

Wszyscy uczestnicy muszą zaakceptować określone cele do osiągnięcia w kwestii ochrony środowiska. System regulacji prawnych powinien być przejrzysty i realistyczny, ale przede wszystkim konsekwentny. System taki wsparty edukacją społeczeństwa począwszy od lat szkolnych oraz systemem kar z tytułu zaśmiecania spowoduje poprawę sytuacji i przyczyni się do osiągnięcia celu. Bez zmian w postępowaniu nas wszystkich jako konsumentów, organizacji rządowych, oraz bez wprowadzenia modyfikacji do systemu zbiórki polityczna krytyka staje się jedynie przysłowiową „kielbasą wyborczą”.

Przemysł czeka. Przemysł przetwórczy paradoksalnie wręcz czeka na zwiększony strumień surowca pochodzącego z odzysku, a moce produkcyjne przemysłu na obecnej chwili pozwalają na podwojenie recyklingu odpadów tworzyw sztucznych. Jedną z istotnych słabości polskiego systemu recyklingu tworzyw sztucznych, a w szczególności jednego z najpopularniejszych tworzyw – PET, jest brak systemu kaucyjnego, który w jednym z najskuteczniejszych w recyklingu krajów, tzn. Niemiec jest motorem skuteczności odbioru

tych, najłatwiejszych do powtórnego przetworzenia, tworzyw sztucznych. W praktyce podwaja stopień recyklingu, a co najważniejsze – znacznie

ogranicza stopień zanieczyszczenia środowiska.

Autor jest dyrektorem generalnym Polskiego Związku Przetwórców Tworzyw Sztucznych

Przedsiębiorstwa rynku chemicznego

Lp.	Nazwa	Przychody ze sprzedaży w tys. zł
1	GK Ciech SA, Warszawa	3 960 316
2	Grupa Synthos SA, Oświęcim	3 860 697
3	GK Boryszew SA, Sochaczew	2 616 650
4	Grupa Amwil SA, Włocławek	2 525 090
5	Zakłady Azotowe Puławy SA, Puławy	2 328 130
6	BASF w Polsce, Warszawa	2 114 323
7	Zakłady Chemiczne Police SA, Police	2 018 224
8	ZAK SA, Kędzierzyn-Koźle	1 759 420
9	Henkel Polska Sp. z o.o., Warszawa	1 667 186
10	Zakłady Azotowe w Tarnowie-Mościcach SA, Tarnów	1 549 753
11	GK Brenntag Polska, Kędzierzyn-Koźle	1 475 219
12	GK PCC Rokita SA, Brzeg Dolny	913 991
13	Orien Oil Sp. z o.o., Kraków	912 619
14	Grupa Selena FM SA, Wrocław	878 906
15	Konimpex Sp. z o.o., Konin	738 139
16	Grupa Ergis, Warszawa	597 053
17	Alko Nobel Decorative Paints Sp. z o.o., Warszawa	541 430
18	GK Fabryki Farb i Lakierów Sniezka SA, Lubzina	531 726
19	Air Products Sp. z o.o., Warszawa	502 163
20	Stomil Sanok SA, Sanok	397 702
21	Linde Gaz Polska Sp. z o.o., Kraków	395 729
22	CeDo Sp. z o.o., Kąty Wrocławskie	386 534
23	PPH Standard Sp. z o.o., Lublin	366 546
24	Sempertrans Belchatów Sp. z o.o., Belchatów	353 610

Źródło: polityka.pl